

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua) on esittänyt 7.2.2019  
— TV Play Baltic AS v. Lietuvos radijo ir televizijos komisija**

(asia C-87/19)

(2019/C 155/32)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

**Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

**Pääasian asianosaiset**

Kantaja: TV Play Baltic AS

Vastaaja: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

**Ennakkoratkaisukysymykset**

- 1) Onko sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY<sup>(1)</sup> (puitedirektiivi) 2 artiklan m alakohdasta tulkittava siten, että ”sähköisen viestintäverkon tarjoaminen” ei kata kantajan harjoittaman kaltaista televisio-ohjelmien edelleenlähettämistä kolmansien osapuolen omistamien satelliittiverkkojen kautta?
- 2) Onko yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY<sup>(2)</sup> (yleispalveludirektiivi) 31 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna 25.11.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/136/EY<sup>(3)</sup>, tulkittava siten, että sillä estetään jäsenvaltioita asettamasta siirtovelvollisuutta (eli velvollisuutta lähettää televisiokanava kolmansien osapuolten omistamien satelliittiverkkojen kautta ja antaa kyseinen lähetys loppukäyttäjien saataville) talouden toimijoille, kuten kantajalle, joka 1) lähettää ehdollisen käyttöoikeuden järjestelmän suojaamaa televisiokanavaa kolmansien osapuolten omistamien satelliittiverkkojen kautta ja sitä varten vastaanottaa kyseiseen aikaan lähetettyjä televisio-ohjelmien signaaleja (kanavia), muuntaa ne, salaa ne ja lähettää ne satelliittilähetyksensä, josta ne lähetetään keskeytymättä takaisin maahan, ja 2) tarjoaa asiakkaille televisiokanavapaketteja ja tarjoaa sitä varten käyttöoikeuden kyseiseen suojattuun televisiolähetykseen (tai sen osaan) ehdollisen käyttöoikeuden mahdollistavan laitteen avulla korvausta vastaan?
- 3) Onko direktiivin 2002/22 31 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/136, tulkittava siten, että säännöksen soveltamiseksi merkittävän määrän loppukäyttäjää ei katsota käyttävän sähköisiä viestintäverkkoja (tässä tapauksessa satelliittilähetyksiverkkoja) pääasiallisena keinonaan vastaanottaa radio- ja televisiolähetykskanavia, jos kyseisiä verkkoja käyttää pääasiallisena keinonaan vain noin kuusi prosenttia kaikista loppukäyttäjistä (tässä tapauksessa kotitalouksista)?
- 4) Kun arvioidaan, onko direktiivin 2002/22 31 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/136, soveltaminen perusteltua, onko otettava huomioon internetkäyttäjät, jotka voivat maksutta katsella kyseisiä televisio-ohjelmia (tai osaa niistä) suorina lähetyksinä verkossa?

- 5) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 artiklaa tulkittava siten, että se estää jäsenvaltioita asettamasta talouden toimijoille, kuten kantajalle, pakollista velvollisuutta lähettää edelleen televisiokanavaa sähköisen viestintäverkon kautta maksutta, kun lähetystoiminnan harjoittaja, jonka hyödyksi kyseinen velvollisuus asetetaan, on täysin kykeneväinen lähettämään kyseiset televisiokanavat itse saman verkon kautta omilla varoillaan?
- 6) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 artiklaa tulkittava siten, että se estää jäsenvaltioita asettamasta talouden toimijoille, kuten kantajalle, pakollista velvollisuutta lähettää edelleen televisiokanavaa sähköisen viestintäverkon kautta maksutta, kun kyseinen velvollisuus kattaisi vain noin kuusi prosenttia kaikista kotitalouksista ja kyseisillä kotitalouksilla on mahdollisuus katsella kyseistä televisiokanavaa maanpäällisen televisiolähetysverkon tai internetin välityksellä?

---

(<sup>1</sup>) EYVL 2002, L 108, s. 33.

(<sup>2</sup>) EYVL 2002, L 108, s. 51.

(<sup>3</sup>) EUVL 2009, L 337, s. 11.

---

**Valitus, jonka Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) on tehnyt 6.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-315/17, Hebberecht v. EUH, 27.11.2018 antamasta tuomiosta**

(asia C-93/19 P)

(2019/C 155/33)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska*

**Asianosaiset**

*Valittaja:* Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) (asiamiehet: S. Marquardt ja R. Spac)

*Muu osapuoli:* Chantal Hebberecht

**Vaatimukset**

- Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-315/17 27.11.2018 antama tuomio on kumottava
- Ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne on hylättävä perusteettomana
- Vastapuoli on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

**Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut**

EUH katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se perusti tuomionsa virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 2 kohdan rikkomiseen ja kun se katsoi, että tähän säännökseen sisältyy periaate, joka on suoraan sovellettavissa toimielimen henkilöstösääntöjen nojalla tekemiin yksittäispäätöksiin (valituksenalaisen tuomion 93–94 kohta).

Lisäksi vaikka oletetaan, että henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 2 kohdassa asetetaan suoraan sovellettava velvollisuus, sitä ei EUH:n mukaan voida soveltaa käsiteltävässä tapauksessa riidanalaisen päätöksen luonteen vuoksi, koska tämä päätös koski vain valittajan kykyä edustuston päällikkönä eikä siinä voitu soveltaa sukupuolten tasa-arvon periaatetta.